

Молодий комуністичний нар

ІМ. Д. П. ВИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

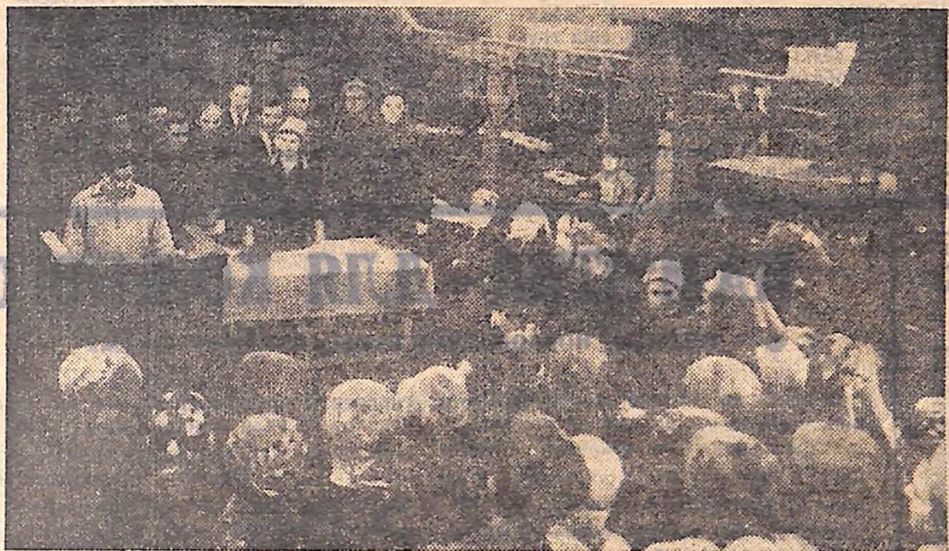
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XVI
№ 3 (1951).

ВІВТОРОК, 7 січня 1975 року

Ціна 2 коп.

Будемо гідною зміною! Ознаменуємо завершальний рік ударною працею!

БІЛЬШЕ, З МЕНШИМИ ЗАТРАТАМИ

Як боюву програму дій сприйняв колектив двічі орденівського заводу «Червона зірка» Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. В цехах і відділах підприємства проходять багатолюдні мітинги, на яких машинобудівники цілком і повністю схвалюють і активно підтримують внутрішню і зовнішню політику КПРС по втіленню в життя рішень XXIV з'їзду партії.

Про свою рішучість у відповідь на заклик партії — дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами заявили учасники мітингу, що відбувся в ливарному цеху сірого чавуну.

На трибуні — формувальник, секретар комсомольської організації ливарної ділянки Леонід Демченко.

У полум'яному заклику Центрального Комітету партії в проникливі слова, звернуті до нас, робітників. Ми повинні ще активніше боротися за

дострокове виконання завдань вирішального року п'ятиріччя по обсягу, номенклатурі і якості продукції. Колективом ділянки ми ще раз заявили свої можливості і взяли зобов'язання — план запершального року п'ятиріччя виконати достроково, до 26 грудня.

Зі словами палкої підтримки політики партії на мітингу виступили етернарка, депутат обласної Ради депутатів трудящих М. Камардан, майстер плавильної ділянки В. Боріско та інші.

Учасники мітингу одностайно прийняли напружені зобов'язання — рішуче виробничу програму виконати до 26 грудня, добитися дальшого підвищення ефективності ливарного виробництва.

На фото: мітинг робітників ливарного цеху сірого чавуну.

Фото В. КОВПАКА.

ВИКОРИСТАЄМО РЕЗЕРВИ

Молоді водії нашого колгоспного автопарку прославили свій колектив трудовими здобутками.

Нині, обговорюючи Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу, молоді водії гаряче схвалюють і підтримують внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії, багатогранну і цілеспрямовану діяльність Центрального Комітету КПРС. Молодь бере напружені зустрічні плани.

Водії В. Чопик і В. Коваль намітили перевиконати річне завдання на 2 тисячі тонно-кілометрів, С. Давидовський — на 10 тисяч. Колектив автопарку зобов'язався про виконання річного плану рапортувати до 5 грудня, зекономити пального на 3500 карбованців.

С. ВОЛОШУК, секретар комсомольської організації колгоспу «Дружба» Делізького району.

ВИКОНАЄМО ДОСТРОКОВО

молодий плавильник напівпровідникового кремнію СРСР за 1974 рік.

Ознайомившись із Зверненням, молоді виробничники заповнили, що докладуть всіх зусиль для дострокового виконання завершального року дев'ятої п'ятирічки.

І. ТОРБА,

секретар завкому комсомолу заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.

М. Світловодськ.

РАХУНОК ВЕДУТЬ СИНИ

Яке то щастя бачити велетенську ходу радянського народу, його успіхи у мирній праці! Для нас, ветеранів Великої Вітчизняної війни, це подвійна радість, бо люди радянські живуть і працюють під мирним небом. Завдяки мудрій політиці партії зросла економічна і оборонна могутність Країни Рад. І тепер, напередодні 30-річчя Перемоги, ми бачимо, як наш прапор миру криється до всіх континентів.

Наші сини, живучи з священною пам'яттю про героїв, примножують свій вклад в зміцнення могутності країни. Тоді, в грізному А-му, Вітчизна-маті кликала нас зупинити і перемогти ворога. А тепер діти і внуки колишніх фронтівників, виховані Комуністичною партією і Ленінським комсомолом в дусі патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, теж готові на подвиг.

Партія кличе нас до нових звершень. І ми знову йдемо тисячми загонами за своїм керівництвом. Віряться, що молоді зустрінуть ювілей новими здобутками в праці.

В. ЛЯШЕНКО,

учасник Великої Вітчизняної війни.

М. Кіровоград.

ГЛИБОКИЙ символічний зміст має той факт, що ось уже вдруге на початку Нового року Центральный Комітет КПРС звертається до партії, до радянського народу. Палкі слова цього важливого документа піднімають мільйони наших співвітчизників на труд ударний, на справжню творчість у праці, пробуджують патріотичне бажання успішно виконати величній накреслення XXIV з'їзду КПРС.

Сьогодні ми уважно вчитуємося в полум'яні рядки Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу, опубліковане днями. В основі його — рішення грудневого (1974 р.) Пленуму Центрального Комітету нашої партії, і ми сприймаємо цей документ як керівництво до дії, як програму втілення в життя накреслені комуністичного майбутнього. І відповідь наша партії одностайна — млодь Кіровоградщини, разом з усією молоддю Країни Рад, готова вище піднести прапор всенародного соціалістичного змагання за успішне завершення п'ятиріччя.

В цій готовності виходимо з досвіду і практики комсомольських організацій області, набутих в результаті виключної уваги до питання ведення соціалістичного змагання серед комсомольців і молоді. Фундамент закладено міцний і надійний, на ньому можна впевнено зводити задумане. Оцінюючи досягнення минулих років, можна зробити висновок, що попереду в розвитку народного господарства, в підвищенні його ефективності, в прискоренні росту продуктивності праці йшла робітничка молодь. Юнаки і дівчата області активно беруть участь в патріотичному русі «П'ятиріччя — ударна праця, майстерність і пошук молодих!». На сьогодні вже майже даї тисячі молодих трудівників області виконали п'ятирічні плани, понад 17 тисяч — достроково рапортували про завершення завдань визначального року. І кожна трудова перемога це не просто доказ справжнього вміння, майстерності, знання своєї справи, це, перш за все, — прояв високої свідомості свого обов'язку члена Спілки, молодого будівника комунізму.

Як і раніше, комітети комсомолу надають великої уваги створенню комсомольсько-молодіжних колективів на вирішальних ділянках промисловості, будівництва, транспорту, сфери обслуговування. В організації соціалістичного змагання їм відводиться особлива роль — виховувати у молоді комуністичне ставлення до праці, йти в авангарді боротьби за успішне виконання наших планів. І роль ця їм під силу. Майже половина усіх комсомольсько-молодіжних колективів області за місяць і раніше до кінця року звітували про закінчення четвертого робочого року п'ятиріччя, а 45 із них сьогодні випускають продукцію в рахунок десятої п'ятирічки.

Творчо підходять комсомольські організації області до питання ведення соціалістичного змагання серед молодих трудівників. З року в рік багато із них виступають з ініціативами, спрямованими на підвищення продуктивності праці, збільшення виробництва продукції. Лише в 1972-му зареєстровано понад 15 важливих починань. На всю область прозвучало тоді звернення молодих доярок Кіровоградщини. Готуючи гідний дарунок 50-річчю утворення СРСР, на трудову вахту під девізом «Будуть 50 ударних днів» заступили комсомольсько-молодіжні бригади обласного центру. В сільському господарстві заступувачами боротьби за великий хліб виступили молоді хлібороби Ульяновського району. Вони закликали виростити і зібрати на кожному комсомольському гектарі по 50 центнерів зерна.

Естафета творчого підходу до організації і ведення соціалістичного змагання продовжувалася і в наступні роки. У третьому вирішальному члені комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Перше травня» Маловисківського району звернувся із закликом «Нас кличе великий хліб». За їх починком всі молоді хлібороби області вели боротьбу за підвищення врожайності кожного гектара, дорученого їм. В цьому області 1 мільйоні 320 тисячах

тонн зерна, без сумніву, плідні наслідки ініціативи маловисківців.

Визначальний рік п'ятиріччя молоді області зустрів новими трудовими починаннями. 63 комсомольсько-молодіжні ланки по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи були в цьому році заступувачами руху «На 100-гектарній площі — 100-центнерний урожай кукурудзи». А ініціатива членів комсомольсько-молодіжної тракторної бригади з колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району мала далекий приціл. «Визначальний — достроково! Врожайні-75 — комсомольську турботу!». Її підхопили всі комсомольсько-молодіжні тракторні бригади області, всі молоді хлібороби.

Це патріотичне починання народилося в комсомольській організації, відомій своїм великим досвідом трудового виховання молоді. В день відкриття XVII з'їзду ВЛКСМ Указом Президії Верховної Ради СРСР в числі 11 комсомольських організацій єдина на всю Україну Новоукраїнська районна комсомольська організація була нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора.

Важливі корективи в життя і справи молоді області вніс XVII з'їзд Ле-

ВИЩЕ ПРАПОР ЗМАГАННЯ

М. СКЛЯНИЧЕНКО,

перший секретар обкому ЛКСМ України.

ніського комсомолу — найвизначніша подія в житті молоді країни, що відбулася минулого року. На заклик з'їзду — взяти активну участь у всенародному русі «Дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами», добитися нових успіхів у боротьбі за виконання рішень XXIV з'їзду КПРС, — в соціалістичне змагання включилися всі комсомольсько-молодіжні колективи області. Багато з них працюють без рекламацій. А в тому, що виробам Олександрійського електромеханічного заводу, Кіровоградських швейної і кондитерської фабрик, сівалці СЗ-3,6 заводу «Червона зірка» присвоєно державний Знак якості, — чималий доробок молодих трудівників, їх ділова відповідь на заклик комсомольського з'їзду.

СЬОГОДНІ на мітингах, на робітничих зборах юнаки і дівчата області гаряче схвалюють політику нашої партії, спрямовану на здійснення планів комуністичного будівництва, на дальше поліпшення добробуту трудящих. Чітко і конкретно викладена вона в матеріалі грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, в Зверненні Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу, яке ми обговорюємо нині. У відповідь на заклик широко розгорнути соціалістичне змагання за виконання і перевиконання планових завдань 1975 року, за підвищення ефективності виробництва, за успішне завершення п'ятиріччя відповідно кожного молодого робітника, хлібороба, тваринника, спеціаліста повинна бути ділова готовність ударною працею множити багатство і міць рідної Батьківщини. Такий настрій викликає у нас Звернення Центрального Комітету, що буде програмою для нас на фініші п'ятиріччя. З цим настроєм прийдуть комсомольці і молодь області на Всесоюзні комсомольські збори «Батьківщини, партії — ударна праця, висока якість роботи, відмінне навчання», які почнуться незабаром.

Звернення ЦК КПРС повинне стати для кожного члена Спілки, кожного комсомольського активіста керівним документом на завершальному етапі п'ятиріччя. Перед комітетами комсомолу області стоїть завдання повести широку пропаганду Звернення серед комсомольців і молоді, мобілізувати юнаків і дівчат на виконання накреслені XXIV з'їзду КПРС. Цей документ слід сповна виконувати для активізації членів ВЛКСМ в період підготовки і проведення обміну комсомольських документів.

Вкладаємо все своє вміння, молоді творчу енергію у справу всенародної боротьби за успішне виконання планів Комуністичної партії!

ЕКОНОМІКА НАШИХ МАСШТАБІВ

Проблеми нашої аграрної економіки обговорила Всесоюзна рада економістів сільського господарства, яка відбулася цими днями в Москві. Питання розглядалися у світлі рішень грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, положень і висновків, що їх містить промова Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на цьому Пленумі.

Глибше аналізувати складні економічні явища зобов'язують спеціалістів масштаби сьогодення нашої економіки. На нараді наводився промовистий факт: кожен процент зниження собівартості в сільськогосподарському виробництві рівнозначний збереженню по країні мільярдів карбованців.

Цю статистику можна було б продовжити. Добрих прикладів дуже багато. Але вклад у підвищення ефективності роботи не скрізь однаковий. Правда, іноді трудові колективи і раді б зробити краще, та не зразу виходить. Тут і приходять на допомогу економісти з їх обов'язком усю аналізувати, порівнювати наявне з можливим і пропонувати найбільш вигідні (оптимальні) вирішення.

Московська нарада економістів-аграрників розробила для колгоспів і радгоспів у всесоюзному масштабі практичні рекомендації по підвищенню ефективності виробництва, зниженню собівартості.

Головні напрями — дальша концентрація і спеціалізація, прискорення науково-технічного прогресу, високопродуктивне використання всіх виробничих фондів.

Для керівників і спеціалістів господарств, мабуть, буде цікава економічна оцінка багатьох організаційних і технологічних нововведень. Економісти підрахували, наприклад, що створення диспетчерської служби веде до підвищення середнього виробітку тракторів на 15—20 процентів. Такий же результат дає збільшення коефіцієнта змінності до 1,5.

Серія таких узагальнень зроблено і для тваринницьких галузей. Так, найнижча собівартість молока виявилася в господарствах, де утримують корів чорно-робот і симентацької породи: вони краще від інших оплачують корми. А якщо, наприклад, у свинарстві замінити зернові суміші комбікормами, то по країні буде зекономлено 20 мільйонів тонн зерна.

Д. СМІРНОВ,
(ТАРС).

Обговорюємо лист О. В. Гіталова «Прийди господарем».

ТВОЯ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

ЗОВСІМ не випадково йде широка розмова навколо питання про порівняно новий рух у робітничому класі — наставництво. Все нове народжується в пошуках. От і ми, наставники, шукаємо нових, більш дійових форм та методів, які б допомогли нам у нашому нелегкому, але високолюдяному прагненні виховувати гідну собі зміну.

Я працюю на Кіровоградській швейній фабриці двадцять вісім років, з 1950 року — майстром. Всі ці роки була завжди поряд з молоддю. Скільки пам'ятаю, досвідчені робітничі передавали молодим свої навички, вміння, щедро ділилися з ними своїми знаннями. Але виховної мети перед собою, як правило, не ставили. Такої мети, що стала провідною складовою всього змісту нового руху.

Для того, щоб виховати молодих, потрібно знати їх запити, інтереси, і не тільки знати, а жити ними. Плюс, звичайно, педагогічний такт і вміння підійти до кожного. От тільки тоді ми можемо розраховувати на успіх. В іншому разі — між наставником та підопічним молодим робітником виникає невизначима стіна непорозуміння. І треба бути тонким психологом, щоб розтопити отой лід відчуженості.

На мій погляд, головне — виховати у молоді робітничу почуття відповідальності. Відповідальності за доручену справу, за успіх колективу фабрики, цеху, кожної робітничої чи робітнички, що працює поряд, відповідальності за якість продукції, яку виробляємо. Неспроста народна мудрість говорить: «Благословен майстер, який досягнув вершини майстерності, але тричі благословен той, хто допоміг зійти на

цю вершину своїм учням». На це вказали у своїх виступах в обласній молодіжній газеті зачинателі наставництва в країні Герой Соціалістичної Праці С. С. Вітченко і відомий всій країні хлібороб-наставник, двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов.

У виховній роботі з молодими робітничими мені часто доводилося вдаватися до чисто педагогічних прийомів. Працюю у моїй бригаді Світлана Олійниченко. Раніше вона часто допускала брак у роботі, її вироби нерідко мали явні дефекти. І ось одного разу захворів контролер ВТК і мені довелося самій приймати готові пальта. Я вирішила довірити Світлані штампи, щоб вона сама особисто «скуштувала» відповідальність за поділ роботи свої і подруг. А сама нішком спостерігала за нею. Дівчина спочатку трохи розгубилася від несподіванки. Але потім почала старанно працювати. І помітила, як Світлана умудрялася побігти виправити свій брак, як вона вимогливо ставилася до виробів інших. Тепер Світлана сама працює без браку і вимагає цього від товаришів по бригаді. Допоміг тут, мабуть, використаний мною метод виховання відатного педагога А. С. Макаренка. В результаті, людина відчула свою причетність до справи, особисту відповідальність за неї і це її відповідно організувало.

Дуже важливо розбити настрої байдужості, з яким це іноді починають свій трудовий шлях деякі молоді люди. І це також належить зробити нам, наставникам. Потрібно виховувати у молоді почуття готовності завжди прийти на допомогу товаришеві по праці, почуття колективізму. Якщо у когось в бригаді щось не клеїться, це по-

винна бути спільна біда, яку гуртом виправляти. Якщо приходить повенька на виробництво, то відповідальність за неї повинна відчувати вся бригада.

Я ВВАЖАЮ, що для наставника дуже важливо розуміти зростаючі вимоги молоді до змісту та характеру праці, до перспектив росту в обраній галузі виробництва. Ми намагаємося активно впливати на направленість вибору нашої фабричної молоді, щоб професія швейї стала їх улюбленою справою на все життя. Прийшла до нас у бригаду Люба Таран. Мала третій розряд. За короткий строк освоїла всі операції не тільки нашого потоку, але і всього цеху. Згодом, коли у неї вже був п'ятий розряд, я запропонувала їй працювати в резерві. Робота дуже відповідальна і цікава. Кожен день на іншому місці і щодня виконуєш іншу операцію, і обов'язково високоякісно. Люба з успіхом з цим справлялася, могла в міру необхідності навіть замінити бригадира потоку. Мені часто приходило на думку, що з неї міг би вийти добрий керівник. І от, коли стало питання, кого послати навчатися до Київського технологічного інституту легкої промисловості, вибір впав на неї. Тепер Люба Таран — студентка другого курсу. І через короткий строк ми будемо мати свого інженера, якого не потрібно буде вчити заново тонкощам нашої швейної майстерності. Бо ж не секрет, що спеціаліст, який вийшов із трудової сім'ї, пройшов школу на виробництві, має великий стаж роботи, то найкращий спеціаліст.

А. ПЕТРОВА,
майстер цеху № 4 Кіровоградської швейної фабрики.

Комсомолка Оля Хмельницька працює в п'ятому цеху Кіровоградської швейної фабрики. Цех успішно закінчив значальний рік п'ятирічки. У загальному успіху в нагома частка праці молоді трудівниці.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ПАМ'ЯТНА — ДЛЯ КОЖНОГО

ПЛЕНУМ НОВГОРОДКІВСЬКОГО РАЙКОМУ ЛКСМУ

В постанові II пленуму ЦК ВЛКСМ підкреслюється, що обмін комсомольських документів — важливий організаційно-політичний захід, спрямований на дальше підвищення трудової і суспільно-політичної активності членів ВЛКСМ, підвищення їх діяльності по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС і XVII з'їзду ВЛКСМ.

Нині в первинних комсомольських організаціях району проводиться велика підготовча робота до обміну комсомольських документів. Нещодавно відбувся пленум Новгородківського райкому комсомолу. З доповіддю «Про завдання комсомольських організацій району по підготовці і проведенню обміну комсомольських документів членів ВЛКСМ» виступив перший секретар РК ЛКСМУ В. Троян. Промовець відзначив, що обмін повинен стати стимулом активізації творчої, трудової та громадсько-політичної діяльності молоді. Така важлива подія у житті Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді повинна

сприяти її організаційній єдності, залученню у її ряди юнаків і дівчат. Обмін комсомольських документів провести в організованій діловій обстановці, урочисто, щоб він став пам'ятною подією в житті комсомолів.

В обговоренні доповіді взяли участь В. Драбич — секретар комсомольської організації колгоспу «Іскра», В. Кобиляк — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади мулярів МКПО, Г. Чернецька — секретар учительської комсомольської організації СШ № 1, В. Кравченко — секретар партійної організації колгоспу імені Леніна, та інші.

З обговореного питання пленум прийняв відповідну постанову і затвердив заходи по обміну комсомольських документів.

У роботі пленуму взяв участь другий секретар Новгородківського райкому Компартії України В. І. Ткачук.

А. БАЛАБАН,
інструктор Новгородківського РК ЛКСМУ.

ПОМІЧНИК — КНИГА

ЛЮДИНА майбутнього... Які її риси, моральні ідеали, духовний світ? Це — мислитель, творець, який вибрав у себе всю глибину духовних багатств, вироблених за тисячоліття людським генієм. Така людина народжується і формується сьогодні. Допомогати партії у вихованні її — високе покликання численної армії бібліотечних працівників, у руках яких можуть зброю — книга.

Вірним другом і порадиником молоді стала Кіровоградська юнацька бібліотека імені Т. Г. Шевченка, яка носить звання «Бібліотеки відмінної роботи». Тут працюють чудові люди, закохані у книгу, у свою справу.

В бібліотеці завжди затишно. Книжковий фонд добре укомплектований актуальною суспільно-політичною, природничо-науковою і технічною літературою. Увагу читачів привертють книжкові виставки і тематичні полиці: «Великий подвиг» (до 30-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників), «Під сонцем дружби» (Народний Болгарії — 30 років), «Визначальний рік п'ятирічки», «Людина і природа», куточок «Молоді про Леніна», біля яких систематично проводяться групові та індивідуальні бесіди, огляди.

Добре усвідомивши, що тільки вичитані запити, рівень сприйняття літератури кожним читачем, можна добитися віддачі у керівництві читанням, бібліо-

текарі багато уваги приділяють індивідуальній роботі.

Воно спрямовується на глибоке розуміння молоддю рішень XXIV з'їзду КПРС, внутрішньої і зовнішньої політики партії і уряду, піднесення політичної свідомості, загальноосвітнього професійного і культурного рівня молодого покоління.

При першому відвідуванні юпака або дівчини знайомлять з тим, як розміщено книжковий фонд, з тим, як користуватись бібліографічними покажчиками, в індивідуальній бесіді виявляються інтереси хлопчиків і дівчаток. Багато залежить від першої зустрічі: чи повірять нам, що тут вірні і надійні друзі і помічники, чи захочеться їм ще раз зустрітись з бібліотекарем, розказати про прочитане, одержати кваліфіковану пораду?

Всю ідейно-виховну роботу бібліотека здійснює в тісному контакті з комсомольськими організаціями, товариством «Знання», широкою громадськістю, використовуючи в роботі різноманітні форми і методи пропаганди книги.

З метою активізації використання книги в комуністичному вихованні молоді, у вивченні ленінства, мобілізації юнаків та дівчат на успішне виконання виробничих планів і соціалістичних зобов'язань заклад культури провів велику роботу по участі у Всесоюзній молодіжній читачькій конференції «Ми справи Лені-

на і партії вірні», присвяченій 50-річчю з дня присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

Цій темі були приурочені цикл книжково-ілюстративних виставок, відкритий перегляд літератури, бібліографічні огляди тощо. Слід відзначити, що бібліотечні працівники вміло використовували місцевий матеріал. Про трудові здобутки читачів бібліотеки — передовиків соціалістичного змагання розповідає стенд «Рівняйтесь на кращих», про славіний бойовий шлях комсомольців нашого краю — плакат «Комсомол Кіровоградщини».

Про життєвий шлях великого вождя, про те, як по-ленінськи жила і працювала, йшла мова під час проведення ленінського читання «Ленін і молодь». З успіхом пройшов тематичний вечір «50 років з ім'ям Леніна», а у читачькій конференції «Ми справи Леніна і партії вірні» взяли участь понад сто чоловік.

Бібліотека імені Т. Г. Шевченка — активний учасник республіканського огляду по інтернаціональному та патріотичному вихованню. Колектив бібліотеки багато зусиль докладає, щоб виховати юнацтво пошуканими патріотами, переконаними інтернаціоналістами.

Велику аудиторію зібрав вечір «Під сонцем дружби», на якому була присутня гість з Болгарії Лілія Тодорова Петрова.

До відзначення 30-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників бібліотека спланувала цикл заходів. Частиною гостями закладу стали ветерани партії П. К. Дурнев, учасник Великої Вітчизняної війни В. П. Повійчук, Герой Радянського Союзу Н. Є. Єрещенко, льотчик-випробувач, який служив в одному полку з О. Маресьєвим, В. С. Мужик. Читачьку конференцію «В ім'я життя на землі» ще довго будуть пам'ятати юні серця.

Вагомий внесок робить бібліотека у виховання високих естетичних смаків, інтересу до кращих творів художньої літератури; книг з питань мистецтва. У практику роботи увійшло проведення «літературних днів», присвячених творчості окремих письменників. Один з таких днів присвячувався Тарасу Шевченку, а нещодавно бібліотека відзначала 160-річчя з дня народження М. Ю. Лермонтова. На цей день був запрошений заслужений артист УРСР В. С. Кривов, який виступив з композицією «Судьба поета».

О. М. Горький писав: «Любіть своє діло — і ви придбаєте талант». Працівники юнацької бібліотеки ім. Т. Г. Шевченка люблять своє діло, вони вчать молодь любити літературу, відкривати невичерпні духовні багатства, закладені у книзі.

Л. КАМЕНЕВА,
старший бібліотекар науково-методичного відділу обласної бібліотеки ім. Н. К. Крупської.

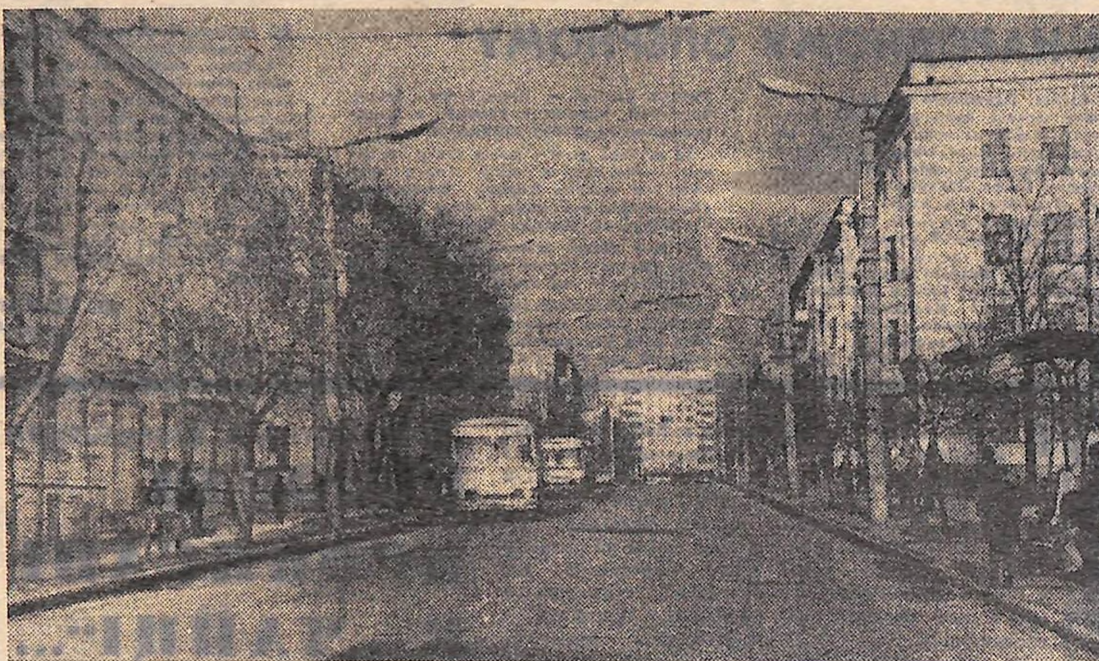

ОСВОБОЖДЕНИЕ ГОРОДА

Как много ты выстрадал, город любимый!
 Как много ложилось на плечи твои!
 Ты видел и слышал суровые зимы,
 Ты видел и слышал, и вынес бой.
 Все было в твоей биографии славной;
 И счастье, и горе, и слезы, и смех,
 Но вряд ли забудешь ты день самый главный,
 Тот, самый счастливый и лучший из всех,
 Тогда, как сейчас, было синее небо,
 Тогда, как сейчас, были солнце и снег.
 И только на окнах заснеженных не было
 Снежинок напесенных — радости всех,
 А были другие снежинки наклеены —
 Две белые ленточки старых газет,
 Когда над домами славой овеянный
 Зажегся красного знамени цвет.
 С утра еще раннего ухали пушки
 Промерзлую землю кромсая, долбя,
 Бойцы перед боем хлебнули из кружки
 О павших товарищах молча скорбя.
 Вот взмыли в морозное небо ракеты
 И воздух расколот был криком кура.
 Казалось, что будто все люди планеты
 Собрались сражаться за Кировоград.
 А враг не сдавался, чужа кончину,
 В предсмертной агонии рвал и метал.
 Никак не хотел уходить с Украины,
 Где уголь донбасский, пшеница, металл.
 Того не сдержат, кто во имя Отчизны,
 Способен на подвиг, способен на смерть,
 Того, не жалел кто за Родину жизни,
 Того, кто готов за нее умереть,
 ...Закончился бой. Горячий, упорный,
 И в город входили родные полки.
 А трое бойцов флаг со свастики черной
 Сорвали — и сразу под броневики.
 И вот на броню поднялся среди сотен
 Герой — старшина-пулеметчик в годах.
 «Вот так-то, теперича, город свободен!
 Отныне, товарищи, и навсегда!».

Владислав ГРИЦЕЛЬ.

м. Кировоград.

м. Кировоград, вулиця Карла Маркса.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

8 січня—31 рік з дня звільнення Кировограда від німецько-фашистських загарбників

5—7 січня 1944 року війська 2-го Українського фронту оточили в районі Кировограда 5 ворожих дивізій, завдали їм значних втрат. А на світанку 8 січня кировоградці зустрічали своїх визволителів. На багатоголосному мітингу вони дали слово відбудувати рідне місто і примножити його трудову славу. І тепер, через 31 рік, відзначаючи свято, Кировоград красується новими вулицями і кварталами. Біля обелісків воїнам-визволителям трудівники міста рапортують про свої здобутки. Ставши на трудову вахту на честь 30-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні, вони прагнуть гідно зустріти ювілей, ознаменувавши його новими досягненнями на трудовому фронті. Разом з комуністами комсомольці йдуть на чолі змагання, показуючи приклад високої свідомості і творчої активності. Славлячи подвиг Героїв, юнаки та дівчата прагнуть бути гідними їх слави і продовжити її. Молодь йде шляхами своїх батьків.

(Продовження. Початок в газетах за 29 грудня 1974 р. та 4 січня 1975 р.).

19 вересня 1942 року. Яскраво світить сонце. В небі монотонний гуркіт моторів — знову з'явився німецький розвідувальний літак-коррективальник. А здалеку долітає новий звук — на горизонті з'являється ланцюжок чорних шук. Ось він вигнувся, саянув на сонці сріблом і одним кінцем почав падати. Біля самої землі знову вигинається і стрімко йде в небо. Від землі піднімається стовп пилу і чується глухі вибухи. Вони слідують один за одним. До них приєднуються тупі удари гармат і дзвінки розриву снарядів. Хвилиною — і від ранкової тиші не залишилось і сліду. Судячи з гуркіт, ударні скрегіт металу. Бій розпочався.

Німці за густою стіною вогню піднялись з окопів і рушили в напрямку наших позицій. На вогневих точках гвардійців чується наказ «вогонь», сотні мін вгризаються у густий щеп ворогів. Контратака відбита. А цю мить командир стрілецького 1007 полку, який підтримував наш дивізіон «катюш» підняв свої бійці в атаку. В першому щепу — начальник розвідки нашого полку, гвардій капітан Кошелев. Він у числі перших увірвався в траншею противника і вогнем автомата скопив кілька гітлерівців. Але раптом розірвався снаряд — впав важко поранений командир стрілецького полку. Під свист осколків і куль гвардій капітан Кошелев вийняв пораненого в укриття.

...Кожен день приносить все нові приклади героїзму наших воїнів, їх безмежної відданості Батьківщині. У ці дні особливо відзначились зв'язники, які під маскуванням вогнем противника, під бомбардуваннями ворожої авіації швидко встановлювали зв'язок. Гвардій молодший сержант П. О. Орлов і гвардій червоноармієць І. С. Юнаев, відзначені першими в полку урядовими нагородами своєю мужністю і відвагою викликають захоплення всього особового складу полку. Зневажуючи смерть, вони десятки разів протягом доби виходили на лінії зв'язку, туди, де вирував вогонь, і земля здригалась від вибухів бомб і снарядів і мін.

31 жовтня 1942 року. Бої і бої. Без зупинки, без відпочинку. Порідшали наші лави, вийшла з ладу частина бойової техніки. Необ-

хідні її ремонт. Коротенька перешка.

Зараз наші підрозділи — це бойові одиниці, які нагородили багатий досвід ведення війни. Гасло «Ні кроку назад!» гвардійці виконують з честю. Ні на крок не відступили гвардійці нашого славного полку за весь час боїв, починаючи з літа, коли прибули на фронт. Школа, пройдена бійцями в боях біля балок Грачової і Хутирої, на інших рубежах, залишила свій слід в їх серцях, загартувала їх, зміцнила ненависть до

І. БРАТЧЕНКО

Гвардійський дивізіон

ворога і безмежну відданість Вітчизні. Ці почуття володіють всією нашою армією, тими, хто відвоював рідний Сталінград. Саме цим пояснюється те, що ворог не взяв (і не візьме) це місто. Фашисти тут чекає смерть. Адже неможливо перемогти народ, який став на борню за праву діло.

24 грудня 1942 року. З 19 листопада наші «катюші» не знають ні дня перепочинку. Шоста армія фашистів оточена, і ми весь час надсилаємо в «кільце» вагомі поворічки «подарунки». Ворог вперто опирається. Але нічого у нього не вийде. Сили наші зростають. ...Життя на фронті — постійний героїзм. Всі наші гвардійці стали майстрами своєї справи, немов війна — їх життєва професія. Але все частіше повертаються думками до мирних буднів післявоєнних, до праці, відбудови. І ще більшою ненавистю горять серця до ворога. Сьогодні вранці під час залпу ворог засів нашу вогневу позицію і відповів сильним обстрілом. Щоб запобігти зайвим втратам, вдруге на позицію вийшли лише командири установок, навідники і водії. І знову потрапили під артилерію. Але водій Іван Кошійов виявив справжню солдатську винахідливість і мужність. Під вогнем противника він зрівняв запобіжні козпачки із зривників, навіть установку, дав залп, і швидко відвів «катюшу» в укриття.

І так щодня. Бої, героїчні будні в ім'я Батьківщини. Лейтенант П. М. Хилько разом з радистами Г. А. Каледою і С. А. Рибаківим пішов у розвідку. Ніч, темрява. Та ще й заметіль розгулялась. Йшли, йшли. І раптом опинились перед якимсь вибалком. Ледве спустились туди, як метрів за сорок у небо злетіла ракета. Залегли. Дивляться і самі собі не вірять: поруч німецькі землянки. Що діяти? Хилько пошепки дав розпорядження, і всі трое безшумно поповзли вздовж вибалка. Довго повзли, п'єтм піднались. Перед ними — вороже автогосподарство.

П. М. Хилько наказав звернутися у кузов, накривий брезентом, включити радіо і зв'язатися зі штабом. Радист пожег прорізав у брезенті отвір, виставив антену. Щоб читати код, необхідно було виключити ліхтарик. Але фашисти могли помітити світло. Вирішили координати передавати відкритим текстом, без будь-якого коду. Викликали вогонь на себе, перебігли в траншею і залегли. Незабаром загреми «катюші». Було знищено багато ворожих автомашин та іншої бойової техніки противника.

14 січня 1943 року. Весь час йдуть бої. З ранку до вечора, з вечора до ранку танцюємо біля «катюш». Мороз. Лише тоді і гріємося, коли після чергового залпу чується команда: заряджай! Постійно живемо на морозі, під чистим небом, але ніякі хвороби до нас не чіпляються. Всі загартувалися, мов криця, і ніякі прикми суворої зими не страшні. До суворого фронтового побуту тех звикли. Немає води — розтоплюємо в казанках сніг. П'єш таку воду, яка тхне пероховими газами і розпеченим залізом — і бачиш на дні дрібні осколочки від снарядів і мін. А який суп-поре доставляє іноді нам повар Мельников, козак з Ростовської області! Суп в кристаллах. Всесвітньо відома лейпцигська кухня навіть не знає таких страв. Суп замерз. Його вже не поділити черпаком. У таких випадках використовується сокира. Порубає кухар монолітний суп і роздає: тобі шмат супу і тобі, а тобі — дрібні скалки супу-поре горохового. Іноді й хліб привезуть такий, що діляти доводиться сокирою: мерзалий. Але і це не біда! Порубаємо на шматки — за пазухи. Відігріється, пом'якшає, мов тільки з печі виїняли.

Незважаючи на труднощі фронтового побуту, настрої у всіх бадьорі, веселі, одним словом — гвардійські. А то ж як! Наша бере. Кільце все звужується, і незабаром сам Паулюс, як і його армія, зробить «кенде хох». Ніка сила тепер не встоїть перед нами. Докажем тому — наші повсякденні буд-

ні, які рідняться з подвигом. Ось лише деякі приклади одного, вчорашнього дня.

...Командир бойової установки гвардії сержант М. М. Заденний разом з гарматним розрахунком вийняв на вогневу позицію. В цей час ворог відкрив мінометний вогонь. Під свист осколків комсомолець С. С. Макоتری, кращий навідник 114 дивізіону, і водій бойової машини гвардії сержант І. В. Матвеев навели гармату і знищили ворожу батарею.

...Начальник розвідки дивізіону гвардії лейтенант Хилько вів спостереження за переднім краєм противника. Очевидно, ворог помітив розвідників і почав пристрілюватися. Недоліт. Переліт. Хилько швидко зорієнтувався і сковався у прикриття. Ледве встиг. Снаряд влучив у спостережний пункт, від якого нічого не залишилось. Славний розвідник, в минулому студент з Києва, вразивши у смерті декілька секунд, залишився живим.

17 січня 1943 року. Всі вогневики, зв'язники, радисти, командири і політраціонники живуть одним: сильніше бити ворога. І всі показують зразки служіння Батьківщині, беззавітної відданості, мужності і стійкості. Ось прибув у нашу батарею комсорг полку гвардії лейтенант І. М. Мельников, високий, стрункий, енергійний. Як людина — товариський, щирий, компанійський. Розшатав, хто з комсомольців відзначився у останніх боях, провів бесіду про завдання знищення ворожого війська, яке знаходилося в оточенні. Ледве закінчилась бесіда, як пролунала команда: «заряджай!». Гарматна обслуга миттю кинулась до ящиків із снарядами. Разом з ними — і комсорг полку. Щоб польова сумка не заважала швидше бігти, він повісив її на крошчистій прищипці і, не відстаючи від інших, почав посити снаряди, вганяючи їх у спрямовуючі спарки. Батарея у два рази швидше, ніж передбачено інструкцією, зарядила бойові установки і влучним ударом відбила напад противника.

Іншим разом Мельников теж проявив себе справжнім командиром... Залишилось кілька хвилин до відкриття вогню. Але в цей час налетіли «юнкерси» і скинули бомби. Спалахнула бойова установка, вона мала ось-ось вибухнути. І тут гвардійці почули рішучий голос комсорга:

— Вогневий розрахунок! До мене! Збивайте вогонь шипілями. А сам, підбігши до автомобіля, миттю зрівняв з задньої стінки кабінки вогнетаски і, спрямувавши струмінь на полум'я. Нажема була ліквідована.

(Далі буде).

У нас — канікули

Відзвучало карнавалами новорічне свято. Але до сьогодні на адресу редакції надходять листи про те, чим зацікавлено воно їх авторам. Звичайно, надрукувати всі ми не зможемо. Але деякі, на нашу думку, пайцкавіші, пропонуємо до вашої уваги.

РАЗОМ З ШЕФАМИ

Це новоріччя старшокласники чекали з особливим нетерпінням. Адже до них в гості мали прийти шефи — робітники Олександрійського ремонтного заводу «Укрсільгосптехніка».

І ось цей день настав. Святово прикрашений зал. На сцені — красуня ялинка. Під бурхливий оплески до залу заходять гості з музичними інструментами. Одразу запанувала весела, піднесена атмосфера. Перед нами виступив голова заводського комітету профспілки М. М. Коваленко, який розповів про успіхи ремонтників. Адже наші шефи виконали річний план до 27 грудня. І нам було чим похвалитися. За перше півріччя серед комсомольців школи — жодного дійочника, 16 відмінників, 27 ударників.

В. РАХУБОВСЬКА,
старша піонервожата
Протопопівської середньої школи Олександрійського району.

НОВИЙ РІК — В СТОЛИЦІ

Недовго запам'ятається це свято комсомольським активістам нашої школи. Ще б пак! Новий рік — в Москві, столиці нашої Батьківщини! Екскурсії вулицями міста, відвідини музеїв, театрів. А хіба забути години, проведені в Кремлі! Ігор Сімдецький, Микола Самохвалов, Світлана Бродська, Люда Гребенчук і їх друзі поверталися до Кировограда збуджені, радісні, з зарядом енергії, яка неодмінно виллється у нових громадських справах.

Р. ШАРАПОВА,
організатор позакласної роботи Кировоградської СШ № 24.

В НАРОДНОМУ ОПЕРНОМУ

Стійте! Повторимо ще раз. Знову звучить чарівна музика Росії, чути голоси акторів. Режисер вокальної студії Народного театру опери і балету Верх-Ісетського металургійного заводу Петро Лантратов репетирує оперу «Італійка в Алжирі»...

Чотирнадцятий рік існує цей театр в Свердловську, перший оперно-балетний колектив такого зразка на Уралі. Зараз він набув широку популярність і за межами Уралу. Багато акторів, які проходили школу Народного театру, стали майстрами сцени в інших містах. Мишела Марченко, наприклад, соліст Харківського театру опери і балету,

Галина Заніла — Пермського, Борис Федченко працює в одному з ленінградських музичних ансамблів.

За останні десять років театр поставив більше десяти опер. Серед них «Кам'яна квітка» Киріла Молчанова, «Віндзорські пустівниці» Отто Ніколає, «Угрюм-ріка» Давида Френкеля.

При виборі репертуару, — розповідає режисер театру архітектор Петро Лантратов, — ми враховуємо, що, поперше, в Свердловську в академічний оперний театр, намагаємось не дублювати його постановок і, по-друге, вибираємо, що нам під силу. Адже і ва-

ші солісти, і балетна група, і хор — не професіонали.

Справді, професіоналі в театрі небагато: хормейстер Вікторія Федорова, викладачка Уральської державної консерваторії імені Мусоргського, балетмейстер Софія Сушкіна, колишня солістка оперного театру і педагог-вокаліст Наталя Марченко. Всі актори Народного, — а їх в театрі більше ста чоловік — робітники, інженери, службовці Верх-Ісетського металургійного заводу та інших підприємств Свердловська, студенти вищих навчальних закладів.

О. ШАРАПОВ,
кор. АПН.

Свердловськ.

К В І Т И — Д Л Я Н А С Т А В Н И К А

ПЕРЕГЛЯДАЮЧИ фотографії минулих літ, я звернув увагу на знімок: жінка в міліцейській формі, юнак і дівчина вручають їй квіти.

Пізніше познайомився з жінкою. Запитав про фото. І Ольга Дементіївна — інспектор дитячої кімнати міліції Кіровоградського району — розповіла...

Подія, зафіксована на фото, — найбільш пам'ятна в житті Ольги Дементіївни. Це її вітають колишні так звані «важкі» діти, для яких вона стала не просто наставником, другом, а й близькою та рідною людиною.

А шлях до цього був довгим і важким. Трапилось так, що сама доля визначила її шлях в життя. В сім'ї, де вона народилась, війна забрала назавжди батька. На материних руках залишилось восьмеро малих дітей. Бачила дівчина, як важко матері було і працювати, і дітей виховувати...

В школі Оля весь свій вільний час проводила серед малечі. Не дасть, бувало, нікому її скривдити. Вчителі пригадують, що Оля і хлопців, під час старших і більших себе, не поборється, а заступиться за скривдженого.

Згодом — навчання в технікумі. І ось уже Ольга Дементіївна — інспектор дитячої кімнати міліції міста Кіровограда.

Робота незвична і особлива. До цього ще й наслухалась про неї багато. Що з тим, хто потрапляє на облік, важко справитись, вивести їх на рівний шлях. Та, як потім показали зустрічі з такими дітьми, не такі вже вони були й безнадійні. Тільки кожного разу боляче стискалось серце, коли черговий по райвідділу доповідав про події за минулу ніч, що десь підліток відбився від дому, десь скоїв правопорушення. А тут ще й в особистому житті скоїлось лихо. Померли батьки чоловіка. І Ользі Дементіївній — вже матері двох ді-

тей — довелось взяти на виховання ще трьох.

Вперше в житті відчула втому і зрозуміла, що без помічників їй не обійтись. Довго шукати їх не довелося. Жителі міста самі йшли і пропонували свою допомогу. Ентузіасти стали надійною опорою в роботі. Це В. В. Поривай — працівник обласного відділення інституту «Укржитлоремпроект», В. М. Шутенко — директор школи-інтернату № 2, А. П. Дроздовська — пенсіонерка — перші помічники інспектора. Не одному підлітку допомогли стати на ноги.

Ольга Дементіївна згадує Миколу І. з м. Кіровограда. Навчався хлопцеві в школі № 24. Потім залишив навчання, почав мандрувати. А в сім'ї через постійні сварки між батьками, забули про Миколу. Ольга Дементіївна разом з вчителями розпочала справжню боротьбу за хлопця. Допомогли йому закінчити школу, влаштували на роботу на завод радіовиробів, де за ним був закріплений наставник.

Але і після цього Ольга Дементіївна не забула про Миколу. Постійно цікавилась його успіхами. Зараз він перебуває в рядах Радянської Армії, листується з своїм старшим товаришем і другом.

Подібно історія трапилась і з Галиною З. Своєчасно помітила її Ольга Дементіївна. На засіданні ради дитячої кімнати міліції було вирішено тримати дівчину під постійним контролем, вести з нею індивідуальну роботу.

Тепер Галя не лише на правильному шляху (працює в торгівлі), а й сама стала найактивнішим помічником старшого лейтенанта міліції О. Д. Адамової.

До речі, це вони — Галя і Микола — на фотографії дарують квіти Ользі Дементіївній.

Л. ПАПЧЕНКО,
наш громадський кореспондент.
м. Кіровоград.

Редaktor В. ПОГРИБНИЙ.

СПОРТ

Після закінчення факультету фізичного виховання Вінницького педагогічного інституту я поїхав у Світловодськ і очолюю колектив фізкультури «Чайка», який є одним з найчисельніших в місті. Вважся: «чи справляюсь?».

Та мої сумніви розвіялись, коли познайомився з кращими спортсменами, комсомольськими активістами. Все вирішили робити спільними силами. Зараз у нас нараховується 12 секцій. Баскетболу, футболу, настільного тенісу очолюють Катерина Ткач, Володимир Зубов, Сергій Лисицький, легкоатлетів тренує я. Всі інші старання і прагнення спрямовані на те, щоб залучити до участі в роботі секцій якомога більше юнаків і дівчат. Нині наш колектив зріс до 1400 фізкультурників.

Всю роботу колективу фізкультури здійснює рада, в складі якої 14 чоловік. З перших днів старту нового комплексу ГПО вони повели серед молоді широку роз'яснювальну роботу, залучаючи до складання нормативів всіх комсо-

мольців. Вже в 1973 році значківцями стали 315 чоловік, у 1974 — 178 юнаків і дівчат.

Багато хороших, корисних справ на рахунок наших спортсменів, які прагнуть підвищувати повсякчас масовість і майстерність, намагаються зміцнити спортивну базу. Своїми силами юнаки та дівчата спорудили зразковий спортивний зал, 25-метровий стрілецький тир, обладнали футбольне поле, волейбольні майданчики, тенісний корт, поле для ручного м'яча тощо.

Створивши всі умови для розвитку спорту, рада колективу фізкультури систематично дає про підготовку спортсменів вищого класу. В колективі «Чайка» — майстер спорту з боксу Микола Ажажа, майстер спорту з велокросу Станіслав Коваленко, кандидат в майстри спорту з класичної боротьби Анатолій Бараншик, першорозрядники з кульової стрільби Анатолій Криштофор і Валерій Петрушин та багато інших.

Хороших успіхів домоглися спортсмени «Чайки» в

В колективах фізкультури РЕКОРДИ ПРОПИСАНІ В „ЧАЙЦІ“...

минулому році. Вони зайняли титул чемпіонів міста з волейболу, баскетболу, легкої і важкої атлетики, легкоатлетичного кросу і кульової стрільби. На обласних змаганнях вивагардівців наші фізкультурники вибороли перші місця з волейболу і ручного м'яча.

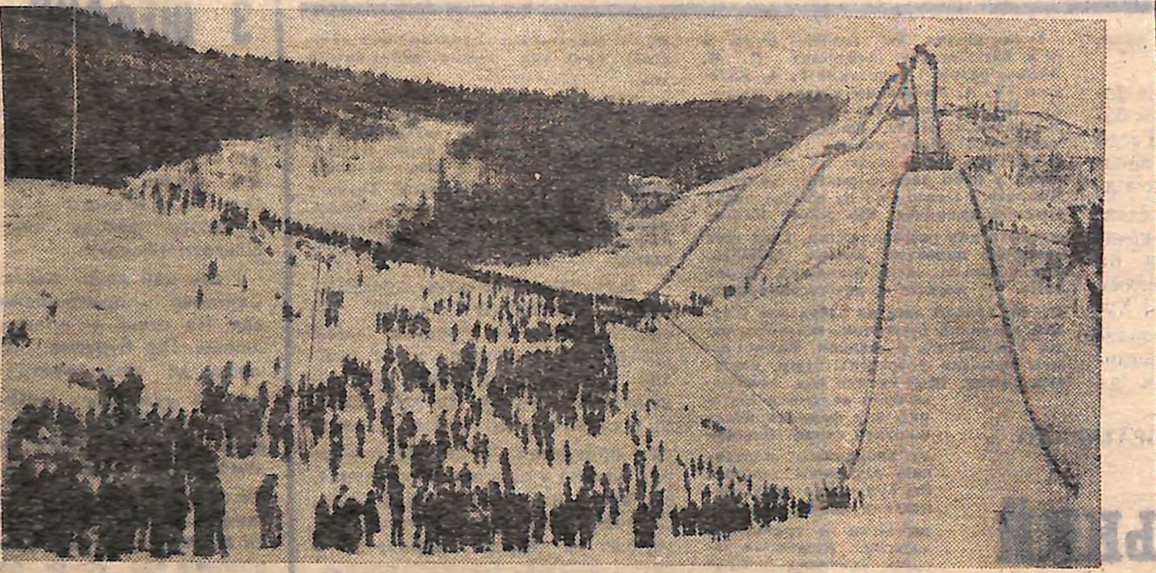
Ми підготували 14 спортсменів першого розряду. Серед них — Олександр Дяченко, Іван Лопушняк, Сергій Цонда. З легкої атлетики встановлено 3 рекорди області і шість рекордів міста Світловодська. Більше 400 чоловік виконали нормативи масових розрядів.

Заздалегідь спортсмени «Чайки» розпочали підготовку до зимових

стартів. У нас споруджено 2 хокейних поля з дерев'яними бортиками, на будівництві яких добре потрудились Василь Литвинов, Віктор Ткаченко, Юрій Таран, Сергій Лисицький та інші фізкультурні активісти.

Спортсмени проведуть у січні — лютому змагання з хокею, першість з бігу на ковзанах, лижні кроси, агітробіги, присвячені 30-річчю Перемоги.

М. ГОРОДИСЬКИЙ,
голова ради колективу фізкультури «Чайка», майстер спорту СРСР.
м. Світловодськ.

На горі Російській, в двох кілометрах від міста Південно-Сахалінська, зведені два трампліни, прокладені траси лижних гонок і слалому; побудована канатна дорога довжиною понад два кілометри. До послуг любителів спорту і туристів — комфортабельний готель.

На фото: лижні трампліни на горі Російській (Сахалінська область). Фото В. МАРКОВСЬКОГО. АПН.

7 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — «Пригода з продовженням». (М). 10.00 — Телевізійний художній фільм «Мій батько — муляр». (М). 11.20 — Клуб кіноподорожей. (М). 12.05 — Новини. (К). 12.20 — Художній фільм «Тільки ти». (К). 14.40 — Програма документальних фільмів. (М). 15.30 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 16.05 — «Винахідник». (М). 16.35 — Кольорове телебачення. «Творчість юних». (М). 17.05 — «Нариси історії машої Батківщини». (М). 17.35 — Багатосерійний телевізійний мультфільм «Чарівник смарагового міста». (6-а серія). 18.00 — «Шовечора о 19». (Кіровоград). 18.30 — «Людина і закон». (М). 19.00 — Концерт. (М). 19.45 — «Трибуна письменника». (М). 20.00 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Пучіні». 2-а серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Телевізійний художній фільм «Слово Андронікова». (М). 22.35 — Концерт класичної музики. (М). 23.10 — Новини. (М).

8 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Як малюють казку». (М). 10.15 — Програма телебачення. Прем'єра телевізійного багатосерійного фільму «Розповіді про Кешку і його друзів». 1-а серія. (М). 11.25 — Кольорове телебачення. «Сьогодні тільки вальс». (М). 14.35 — Телевізійний документальний фільм. (М). 14.50 — «Борис Горбатов». Передача з літератури. (М). 15.35 — Кольорове телебачення. До 70-річчя 1-ої російської революції. Художній фільм «Пролог». (М). 17.10 — «Наука — сьогодні». (М). 17.40 — Телевізійний багатосерійний мультфільм «Чарівник смарагового міста». 7-а серія. (М). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. «Веселі погли». (М). 18.30 — Кольорове телебачення. Фільм, удостоєний премії на XVII Лейпцизькому міжнародному кінофестивалі документальних і короткометражних фільмів. (М). 19.45 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Пучіні». 3-я серія. (М). 21.00 — Програма «Час». 21.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з фігурного катання. (К). 23.10 — Новини. (М).

МОЛОДИЙ КОМУНАР

катання. (К). 23.10 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.25 — Новини. (К). 11.40 — «Шановна редакція». Передача за листами телеглядачів. (К). 12.40 — «Кого любить Дід Мороз». Лялькова вистава. (Одеса). 17.00 — Тележурнал «Лялітра». (Львів). 17.30 — «Орбіта дружби». (К). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Фільм-концерт «Веселі картинки». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.45 — Кольорове телебачення. «Снігає Ліна Прохорова». Концерт. (К). 20.15 — Телевізійна школа механізатора. (К). 20.45 — «Іла добраніч, діти!». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Надзвичайний комісар». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 6

Оголошує додатковий набір

учнів з числа осіб, демобілізованих з лав Радянської Армії, для навчання за спеціальностями:

- токарі по металу;
- електромонтери по експлуатації промислових електроустановок;
- електрогазоварювальники.

На всі спеціальності приймаються юнаки, які мають освіту за 8—10 класів, віком до 25 років.

Строк навчання за скороченою програмою — 8 місяців.

Учням виплачується стипендія у розмірі 63—70 карбованців на згальних підставах.

До училища молодь приймається без вступних іспитів.

Початок навчання 2 січня 1975 року.

До заяви на ім'я директора додаються такі документи: свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідки з місця проживання, про склад сім'ї, характеристика зі школи, автобіографія, 6 фотокартки розміром 3X4 см.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Телефони: 2-35-31, 2-50-20, 2-35-81. Училище знаходиться в центрі міста.

ДИРЕКЦІЯ.